

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074920656/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Stykket, vil man ret forstaa Kampen mellem de tre Friere.

Dog, vi har vænnet os til alle de Friheder, Holberg tog sig, og vi hører kun de guddommelige Repliker, hvis straalende Farve bringer En til at glemme den skødesløse Tegning. Men vi forlanger, at de skal siges med kunstnerisk Forstaaelse, og at Billedet skal fattes i en Ramme, der er Mesteren værdig.

Desværre skortede det baade paa den ægte Komik i Udførelsen og — hvad der gælder mindre — paa omhyggelig Iscenesættelse.

Af de Spillende skal dog én nævnes med Lov og Tak. Hr. Olaf Poulsens Jesper Oldfux lyste som en Gasfakkel mellem Tællelys. Sæsonen har ikke været denne Kunstner særdeles gunstig; Hestehandleren i *Dristigt vovet* tog ikke hans rige Ævner i Beslag; Broder Rus var kun et Virtuosennummer, hvor Sangen om den hellige Deborah udførtes med rentud blændende Kunst, og Henrik i *Det lykkelige Skibbrud* stod ufri og ufrisk overfor Hr. Mantzius' Rosifengius. Dog her tager Hr. Poulsen Revanche og spiller alle de andre sønder og sammen. Saaledes som Hr. Poulsen opfatter Oldfux, har han delvis Traditionen for sig. F. Eks. i den første Monolog, som det sikkert i umindelige Tider har været Skik at adressere direkte til Publikum som en Art Prolog. Man kan hos Rabbek finde et sindrigt Forslag til en